

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Absoluta sponsalia & non conditionata. parag. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

10. Quòd si clandestinè contrahentes habeant intentionem faciendi sponsalia, si non possint validum facere Matrimonium, etiam *a Sanc. l. c. n. 6. b Bossius l. c.* Sanch. *a* concedit, tunc fieri valida sponsalia, sed magis consequenter negat Bossius, *b* quia sic contrahentes non promittunt sponsalia externis verbis, seu signis externis, sed solum internè, quod ex supradictis ad validitatem non sufficit; verba enim illa clandestini Matrimonii, cum actum omninò nullum, ex sententia Sanchez, & ipsius Bossii, contineant, videntur non posse intentionem promissionis sponsalium legitimè significare.

§. V.

Absoluta sponsalia, & non conditionata. Remissivè.

Infra Tr. 4. de Con- sensu c. 5. DE his agetur commodius cum de consensu ipsius Contractus Matrimonii, Deo favente, infra *c* disputabimus.

CAPUT III.

Quis possit Sponsalia contrahere?

Hic solum duo difficultatem habent. Primò, an possit quis in quacunque ætate. Secundò, an possit quis impedimento aliquo laborans, validè inire sponsalia.

§. I.

Ætas, quando nam, irritat Sponsalia.

1. **Q**uestio potest esse Primò, de eo, qui septennium complevit, sed nondum est pubes. Secundò, de eo, qui illud non complevit.

De eo, qui septennium complevit.

Dico Primò. Qui septennium complevit, *d. S. Th. in 4. d. 27. q. 2. art. 2. c Sylvest. V. Matr. sec. q. 6. v. sponsalia, q. 4. 3.* quamvis nondum pubes, validè, & licitè sponsalia contrahit, si usu rationis est com-
major, non est aptus ad sponsalia, ut supra vidimus. Ita Sanctus Thomas, & omnesque fere Theologi, quidquid dicant Sylvester, & alii que perpauci, requirentes ad sponsalia eandem ætatem, quæ requiritur ad Matrimo-

monium. Ratio nostræ doctrinæ est; quia licet sit determinata ætas pro Matrimonio, pro quo jura requirunt pubertatem, scilicet duodecimum annum completum in fœminis; decimumquartum item completum in viro; tamen pro sponsalibus expressè conceditur sufficere, tum pro fœminis, tum pro viis septennium completum. Hujus autem rei congruentia est; quia ad matrimonium, quod ex se est indissolubile, maturiore opus est iudicio, quàm ad sponsalia, quæ rescindi ex multis causis possunt.

De eo, qui septennium non complevit.

2. Dico Secundò. Minor septennio carens usu rationis invalidè inire sponsalia. Patet id ex dictis, supra, *g* & habetur in jure. *h*

3. Dico tamen Tertiò. Idem minor septennio, si usu rationis poleat; etiam si cum usu per miraculum recepisset, validè, & licitè contrahit sponsalia. Hoc dictum magis est controversum, quàm præcedens; nam aliqui cum Aversa, *i* requirunt, præter usum rationis, ætatem septennii completi; Aliqui apud Dianam, *k* & apud eandem Aversam, *l* præter dictum usum, requirunt ætatem, saltem proximam septennio. Sed nos cum Sanchez, *m* Pontio, *n* & Leandro, *o* requirimus usum solum rationis, fatemur tamen propter aliquos Textus, quos prædicti Doctores inducunt, ipsorum sententiam esse probabilem. Ratio nostra potissima est; quia quando Jus, sive concedit, sive præscribit pro sponsalibus septennium; Ideò præscribit quia tunc præsumit in Sponsis usum rationis necessariam ad illa contrahenda: prorsus sicuti, ideò præscribit ætatem pubertatis pro Matrimonio; quia tunc præsumit potentiam ad generandum; Si ergo jam habetur sufficiens usus rationis ante septennium, sufficienter Jura servabuntur, sicuti proportionaliter jura, quæ requirunt pubertatem pro Matrimonio, sufficienter servantur etiam ante pubertatem, quando ante illam constat, quòd malitia suppleat ætatem, ut cum communi docet idem Sanchez. *p*

4. Illud est notandum cum eodem, *q* ante septennium non esse sponsalia, nisi appareat, & in foro externo, nisi probetur Sponsos esse compotes usus rationis, sed, post septem-